

[Hans Hedtoft.]

Arbejder med en beskeden Ugeløn at blive indkaldt til dette offentlige Hverv og som eneste Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste kun at modtage 8 Kr.; jeg behøver heller ikke at sige mange Bemærkninger om den sociale Slagside, som en saa lav Dagpengesats kan bevirke i Nævninge- og Domsmandssammensætningen her i Landet. Jeg er godt klar over, at den højtærede Justitsminister maaske ikke øjeblikkelig kan tage Stilling til Problemet; hvad jeg her fremfører er en Henstilling om at tage Sagen under velvillig Overvejelse.

Og saa vil jeg gerne gentage den Indsigelse, jeg tidligere har fremsat mod den Linie, Regeringen følger ved Udnævnelser. Jeg har tidligere protesteret mod Landbrugsministerens Sammensætning af det Udvalg, der skulde forberede Jordlovgivningen, et Udvalg, som den højtærede Landbrugsminister sammensatte af 4 Venstremænd, 3 Radikale, 1 Konservativ og 1 Socialdemokrat. Da der i Fjor skulde udnævnes Formænd for de 4 sønderjyske Husmandskommissioner, kunde Landbrugsministeren kun finde 4 Venstregaardejere og medtog ikke en eneste Husmand. Da Handelsministeren i April skulde udnævne de nye Medlemmer af Priskontrolraadet, valgte han bl. a. Formanden for Landbohusmoderforeningen, der tilhører Partiet Venstre, og den konservative Fru Dahlerup-Petersen, der netop er udtraadt af Landstinget, medens der overhovedet ikke blev taget Hensyn til den Indstilling, der fremkom fra Arbejderorganisationernes Side. Det falder mig ikke ind at bestride de to paagældende Kvinders saglige Kvalifikationer, men det falder mig ind at bestride Hensigtsmæssigheden af, at den siddende Regering ikke tager Hensyn til de Indstillinger, der fremkommer fra Arbejderorganisationerne.

Og saa har jeg en anden Ting, som jeg maa gøre et Par Bemærkninger om, henvendt til den afgaaede Arbejds- og Socialminister, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Da han i April skulde konstituere Ministeriets Ungdomsudvalg, da betragtedes det i alle Kredse som en Selvfølge, at min Kollega det ærede Medlem Hr. Johan Strøm, der har beklædt denne Stilling i 8 Aar og mig bekendt beklædt den paa udmærket Maade, lige affholdt og værdsat af Embedsmænd og Politikere af alle Partier, vilde blive udnævnt af den nu forhenværende Arbejds- og Socialminister. Men vi har nok alle sammen gjort Regning uden det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, den forhenværende Minister, forhenværende Mod-

stander af Følgangsskatten og meget andet forhenværende. Han havde nemlig sat sig for, inden han gik over i de pensioneredes Rækker, foruden Ophævelsen af 19. Marts Cirkulæret at sætte sig endnu et lysende Spor i den socialministerielle Administration. Den høje Minister satte sig desaaarsag til sit Skrivebord og furede egenhændigt det ærede Medlem Hr. Johan Strøm som Formand. Følgende den særlige Venstrelogik og paa Linie med de øvrige Ministres heroiske Kamp mod Embedsmandsvældet her i Landet dekreterede han den folkevalgte Johan Strøm kasseret, og erstattet af hvem? Af en Embedsmand, en i øvrigt udmærket og sagligt fremragende kvalificeret Departementschef. Jeg vil gerne gøre Tinget bekendt med, at den høje Minister ikke forinden Eksekutionen havde nedladt sig til blot en personlig Samtale med det ærede Medlem Hr. Johan Strøm for at forberede ham paa det forestaaende. Ja, han sendte ham end ikke et Brev derom. Er man Venstreminister, eller er man det ikke? Det ærede Medlem Hr. Johan Strøm, der som sagt havde været Ungdomsudvalgets dygtige Formand gennem 8 Aar, erfarede gennem en Notits paa Venstrepressens graa Papir, at det havde behaget Hr. Ministeren at smide ham ud. Jeg har set, at man, som Skik er, i Venstres magtglade Lejr efter Afgangen har hyldet det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen for ædel Daad. Det er muligt, at det ærede Medlem selv er stolt af, at han nu ogsaa kan prale med en socialdemokratisk Skalp i Bæltet. Jeg spaar ham, at han faar ikke varig Glæde af den Bedrift. Naturligvis har en Minister Ret til at afskedige, hvem han vil, juridisk kan man ikke angribe ham derfor, men Afskedigelsen af det ærede Medlem Hr. Johan Strøm som Formand for Arbejds- og Socialministeriets Ungdomsudvalg er sagligt urimelig, og Maaden, det skete paa, forekommer mig at være en Utilbørlighed.

Jeg skal videre vende mig til Boligbyggeriets Problemer. Regeringen har her lovet Befolkningen, oven i Købet adskillige Gange, at der i 1946 skulde blive færdigbygget 20 000 Lejligheder. Mon man ikke i Dag er kommet paa andre Tanker? Jeg har drøftet Sagen med Folk i ansvarlige Stillinger inden for de sociale Boligselskaber, og desværre har jeg ikke haft den Lykke at møde et eneste Menneske, der har Forstand paa de Ting, som har Tiltro til, at vi faktisk faar færdigbygget 20 000 Lejligheder. Tværtimod synes Udsigterne snarere at tyde paa, at vi trods skrigende Bolignød kun faar højst 8 000—10 000 Lejligheder